

og jeg vil ogsaa sige, at det er meget udemokratisk at fastsætte høje Afgifter i Begyndelsen; andre Lande have Stigning senere, navnlig fordi man ved, at der er mange smaa Opfindelser, som det dog nok er værdt at tage Patent paa, idet de vedkommende i høj Grad støttes i deres Virksomhed ved at faa saadanne Patenter. Altsaa jeg slutter mig ganske til, at det er høist uheldigt at fastsætte høje Afgifter til at begynde med.

Formanden i Patentkommissionen kan man se paa med forskellige Øine. Naar jeg mener, at det ikke skal være en Honorarstilling, med vekslende Indhavere, en Stilling, der beskædes som et Vejlighedshverv, ere Grundene dertil væsentlig to. Den ene er den, at naar man skal have en ny Patentlov, er det af ikke ringe Betydning at have en Mand, for hvem det er en virkelig Livsgerning, en Hovedopgave at føre den ud i Livet. Men det vil derhos ganske særlig for de patentsøgende være af stor Betydning, at vi have en Mand, hvis Hovedhverv det er at være Formand i Patentkommissionen, og af hvem man kan forlange noget, saa de i ham kunne faa en Raadgiver og derved ofte ikke behøve at ty til andre ret dyre Raadgivere.

R. Jørgensen: Allerede ved Iste Behandling af dette Lovforslag tillod jeg mig at tilraade det ærede Ting at gøre de Indrømmelser til Folketinget, som man i det hele vilde gøre, og som Folketinget havde Grund til at formode, at Landstinget vilde gøre, da de bleve gjorte her i Fjor; jeg haabede, at Sagen ad den Vej hurtig kunde komme til Ende. Det har nu ogsaa vist sig, at ligesom vi ved at vedtage Ministerens Forslag uforandret faldt tilbage til vor gamle Stilling, saaledes er Folketinget ogsaa kommet tilbage til den Stilling, det havde, før det gjorde den sidste Indrømmelse i Fjor. Nu tror jeg ikke, Tidspunktet er kommet ved denne eneste Behandling til at gøre Mæglingforslag, og jeg er derfor gaaet med de øvrige Medlemmer, som vare Medlemmer af Udvalget om dette Forslag i Fjor, til at stille de foreliggende Ændringsforslag. Jeg har gjort det, fordi de betegne vor Stilling, som den var i Fjor, saa at jeg meget rolig kunde gaa med dertil, men ogsaa, fordi jeg i og for sig finder, at de Ændringer, som her ere stillede, forbedre Lovforslaget. Jeg mener, at Landstingets Stilling er heldigere end Folketingets, saa jeg vilde ønske, at den kunde gennemføres. Jeg vil hellere have de Forslag, vi nu her foreslaa, end det Mellemstade, vi vare blevne enige

om i Fjor. Det forekommer ogsaa mig, at Folketingets Stade med den højere Betaling og det kortere Tidrum er som nævnt udemokratisk, idet det vil gaa ud over de smaa og uformuende Opfindere. Det vil være umuligt for dem, der gøre en lille Opfindelse, som de maaste nu kunne sælge for nogle hundrede Kroner til en Fabrikant, at faa en saadan Opfindelse solgt, naar Afgiften sættes saa højt; thi det vil i Reglen ikke kunne betale sig at tage Patent paa saadanne Opfindelser. Der er sagt i det andet Ting, at det væsentlig vil blive „Snurrepiberier“, som ville blive udelukkede; men det er ikke afgjort, at en Opfindelse, som ikke bringer store Summer ind, derfor er Snurrepiberi; det kan maaste være en meget nyttig Opfindelse. Ved Maskiner eller ved Redskaber gøres der mange smaa Forbedringer, som ske gennem smaa Opfindelser. Jeg mener, at det vil være til Stade for Udviklingen, at den Slags Opfindelser udelukkes fra at blive beskyttede. — Saa vidt jeg kan skønne, finder der en Misforstaelse Sted fra Ordførersens Side i det andet Ting. Han har nævnt, at i Fjor tilbød Landstinget en Betaling af 780 Kr. for de første 12 Aar og er gaaet ned i Aar til 650 Kr. for 15 Aar. Saavidt jeg kan regne ud, udgør den samlede Betaling efter vort Forslag her ikke 650 Kr. men 1380 Kr. for de første 15 Aar, saaledes at den samlede Sum bliver højere end Folketingets i Fjor, som var 1150 Kr.; det beror paa, at den for de sidste 5 Aar, nemlig fra det 10de til det 15de Aar, er betydelig højere. For de første 10 Aar vil det efter vort Forslag kun blive 480 Kr., medens Folketinget har 1150 Kr., og det mener jeg, vil være en stor Fordel for de smaa Opfindelser. Mange af disse ere Opfindelser, som gøres hurtigt og kunne udvilles straks og bringes ud i Livet i den korte Tid af f. Eks. 5 Aar. Det vil da efter vort Forslag kun koste 80 Kr.; er det større Opfindelser, som det kan betale sig at tage Patent paa for 10 Aar, saa vil det koste 480 Kr. Er det en betydningsfuld Opfindelse, som bringer Opfinderen store Summer, saa vil det koste 1380 Kr. Folketingets Forslag er langt dyrere fra Begyndelsen af. Derfor mener jeg, at Forslaget, som det nu foreligger, er betydeligt bedre end i den Stillelse, som Folketinget har givet det, og derfor mener jeg det rigtigt, at vi holde, saa længe vi kunne paa de 15 Aar i Stedet for paa de 10; de store Opfindelser skulle have længere Tid til at udvikle sig. Jeg har tilfældigvis fulgt forskellige af de større Opfindelser, som ere gjorte her i Landet, og jeg har set hvorledes Opfindelser, som ere gjorte for